

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Camí de pelegrins.....

Les vivències de tot pelegrí a Lurdès de França són sovint quelcom que només Déu i el mateix interessat poden escatir. La pregària íntima i sincera a la Gruta, amb la Verge com a intercessora, pot fer fluir sentors de pau i confiança envers el Senyor que ens escolta. La celebració eucarística, sigui en la multitudinària litúrgia a la basílica subterrània, sigui en la missa pròpia del pelegrinatge, i en altres moments, encomana sentit de comunitat reunida entorn de l'altar, i que fa camí amb coratge. Hi ha també altres manifestacions que ens eixampen el cor i ens fan sentir membres d'un poble que camina amb l'amor i la pau com a estandards. Els milers de llumetes que s'alcen al càntic unànime de l'Ave resseguint

camins fressats en l'esplanada i resant el rosari en la processó de les torxes, ens eleven fins a ser llum que projecti Déu per sobre una humanitat que sovint se n'oblida. Lurdès esdevé un signe d'esperança per a un món abocat a la desil·lusió. Per damunt de tantes crisis que ens afeixuguen, l'esperit de servei dels voluntaris, joves i grans, l'alegria dels malalts en un deix d'agraïment ben ample, la il·lusió per compartir tantes amistats velles i noves, ens fan creure encara en el valor de les coses senzilles amarades per la sinceritat i el desig d'esdevenir cada dia més cristians. És el compliment del manament de l'Amor: Estimeu-vos! Amb el somriure més ample i el cor ben esponjós de germanor participada.

Diumenge del Cos i la Sang de Crist | Cicle A

Lectura del llibre del Deuteronomi (8,2-3.14b-16a)

Moisès digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu sols de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

Salm responsorial (Salm 147)

Glorifica el Senyor, Jerusalem.

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: el pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

Pa de vida per sempre | Pere Casas Font.....

El fet que gairebé ningú no vulgui morir demostra que «viure» i sobretot «sobreviure» és l'anhel més important dels homes i dones. D'aquí la importància de l'aliment, tant per al cos com per a l'esperit. Trobar-se sense un tros de pa de cada dia és com quedar exclòs del convit de l'existència material, i quedar-se sense el pa del Senyor és com deixar de tenir vida per sempre.

Les paraules de Jesús són categòriques: «Jo sóc el pa viu. Qui menja aquest pa viurà per sempre.» Jesús, per tant, vol comunicar-nos vida, que visquem

més i millor ara i que visquem després per sempre i en plenitud. Alerta, però: si Jesús amb el seu Pa de Vida ens fa entrar en comunió amb ell, també ens fa entrar en comunió amb els altres.

L'Eucaristia és comunió amb Jesucrist i comunió amb els germans. Per això és impensable mirar amb amor cap a l'altar sense saber mirar-nos amb amor els uns als altres.

Si Jesús, doncs, és el Pa de vida per sempre i per a tothom, quina imatge donem els qui anem a missa als qui no comparteixen la nostra fe?

Corpus i noces sacerdotals del Sant Pare | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La festa de Corpus aquest any ens arriba després de la de Sant Joan. La Pasqua tardana ha fet que la darrera festa de l'any lligada a ella ens arribi en aquest dia. Però Corpus ha de ser igualment un dia de festa cristiana intensa. Anys enrere se celebrava aquesta festa amb molta solemnitat, amb la implicació de la mateixa societat. En moltes ciutats del nostre bisbat i del nostre país, la processó del dia de Corpus és en l'origen de molts dels elements identificadors de l'expressió popular de les nostres festes.

No és que hàgim d'enyorar els temps passats en la festa de Corpus, però sí que hem de retornar a l'expressió de la nostra fe, que la Santa Maria Església ens demana per a aquest dia. Cal recordar-nos mútuament que l'acte propi d'aquest dia és l'expressió pública de la nostra fe en l'Eucaristia. En cada població hi ha d'haver aquesta expressió en la forma de la processó amb el santíssim Sagrament pels seus carrers i places. Cada població ha de cercar l'expressió més adient i fer-ho sense cap por. L'experiència positiva de moltes poblacions de la nostra diòcesi i del nostre país ens pot animar a tornar a fer la processó amb el santíssim Sagrament.

Aquesta expressió pública de la fe demana la presència dels sacerdots, religiosos i laics en la processó. Per això en altres anys —i en aquest també ho vull tornar a repetir— he manat que en el temps que se celebra la processó pels carrers d'una de les nostres ciutats o

pobles no hi hagi cap acte de culte públic. S'entén que tot cristià fidel de l'Església és convidat a aquesta manifestació pública de la fe en la presència real de Crist sota les espècies eucarístiques del pa i del vi, i per això mateix no hi escauen altres celebracions públiques.

L'Eucaristia és el sagrament que conté tot el tresor espiritual de l'Església, perquè hi és present realment Jesús, la nostra Pasqua, el seu Cos i la seva Sang, amb la seva ànima i la seva divinitat. I per això mateix no ens avergonyim de manifestar-lo als ulls dels nostres germans amb els quals convivim, amb fe i devoció i portant en el nostre cor la caritat oberta a tots els homes, que brolla d'aquest sagrament.

El pròxim dia 29, solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, el nostre sant pare, Benet XVI, celebrarà el seixantè aniversari de la seva ordenació sacerdotal. Nosaltres ens alegrem pel do del sacerdoci del qui és el successor de Pere i vincle de comunió i unitat entre tots els qui creiem en Crist arreu del món. Com a ofrena a Déu en acció de gràcies pel sacerdoci del Papa se'ns demana que en la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, aquest any el dia 1 de juliol, es faci en totes les comunitats on sigui possible «Pregària d'Adoració Eucarística», oferint-la pel Sant Pare, per la santificació dels sacerdots i per les vocacions al sacerdoci. Farem bé tots d'acollir aquesta iniciativa, que donarà fruits en l'Església per a glòria de Déu i bé de la humanitat.

Agenda litúrgica de la setmana .....

26 □ Diumenge. El Cos i la Sang de Crist / Cicle A. Sant Pelai, màrtir (†925). Sant Josepmaria Escrivà, prevere (†1975).

Lectures: Deuteronomi 8,2-3.14b-16a / Salm 147 / 1Corintis 10,16-17 / Joan 6,51-58

Litúrgia de les hores: Setmana I

27 □ Dilluns. Sant Ciril d'Alexandria, bisbe i doctor de l'Església (†444). Sant Ladislau, laic (†1095).
Lectures: Gènesi 18,16-33 / Salm 102 / Mateu 8,18-22

28 ■ Dimarts. Sant Ireneu, bisbe i màr-

tir (†202). Sant Argemir, màrtir (†856).
Lectures: Gènesi 19,15-29 / Salm 25 / Mateu 8,23-27

29 ■ Dimecres. Sant Pere i sant Pau, apòstols i màrtirs (s. I). Santa Beneïda, verge.
Lectures: Fets 12,1-11 / Salm 33 / Mateu 16,13-19

30 ■ Dijous. Sant Marçal, bisbe (s. III). Els sants protomàrtirs de l'Església de Roma.
Lectures: Gènesi 18,16-33 / Salm 102 / Mateu 8,18-22

1 □ Divendres. El Sagrat Cor de

Jesús. Sant Gal, bisbe (†551). Sant Josep Damià Veuster, apòstol dels leprosos (†1889).

Lectures: Deuteronomi 7,6-11 / Salm 102 / 1Joan 4,7-16 / Mateu 11,25-30

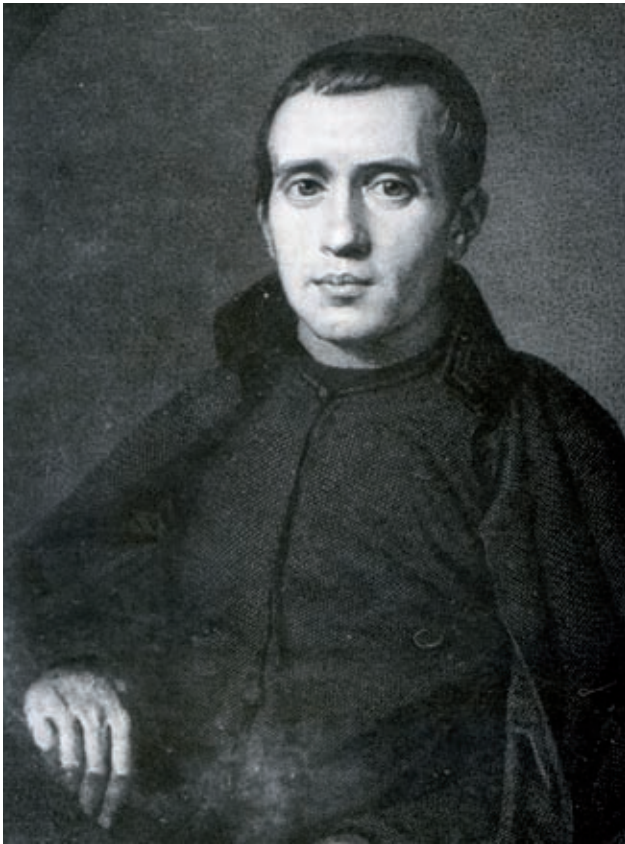
2 □ Dissabte. El Cor Immaculat de Maria. Sant Martinià, màrtir (†s. I).
Lectures: Gènesi 27,1-5.15-29 / Salm 134 / Mateu 9,14-17

3 ■ Diumenge XIV de durant l'any / Cicle A. Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s. I).

Lectures: Zacaries 9,9-10 / Salm 144 / Romans 8,9.11-13 / Mateu 11,25-30

Jaume Balmes (1810-1848): un pensador catòlic (2) |

Mn. Josep Maria Montiu de Nuix .....

Jaume Balmes i Urpià (1810-1848)

Balmes, geni

Balmes va ser un autèntic geni, un dels mortals que pot rebre aquesta denominació tan i tan extraordinària.

Balmes va ser un dels intel·lectuals més importants del segle XIX a Espanya. A Catalunya figura al costat de Gaudí, de Verdaguer...

Balmes, humà

Balmes té una peculiaritat fantàstica, que és recollida sota l'expressió *Doctor Humanus*, el Doctor

Humà. Es tracta de la seva gran humanitat, el seu reconeixement de la importància del sentit comú, de ser persones sensates, de les capacitats naturals de la persona humana, de la importància de les ànimes senzilles, etc. El seu pensament alhora que genial és d'un gran reconeixement de la grandesa de la persona humana, infonent serenitat, pau, goig, confiança, elevació. Balmes és el pensador que sap veure l'enteniment humà en la seva veritable vàlua.

Balmes, actual

Balmes com a pensador és molt actual, perquè no es va fixar pròpiament en el passat, en el present o en el futur, sinó en allò que és etern i que, per tant, no passa, sinó que és sempre actual. El seu pensament va girar entorn dels grans temes, allò que sempre interessa a l'ésser humà. També és actual perquè es va anticipar al seu temps en moltes qüestions, alhora que també va aconseguir de renovar el pensament de la seva època.

Jaume Balmes amb el seu llibre *El criterio* va ensenyar a pensar, a caminar per aquesta vida amb sentit comú, amb una raó orientada a la veritat, en harmonia amb la bellesa i amb la bondat. Aquest llibre representa una orientació extraordinària i assequible per als homes d'avui. Una opinió discutible del savi P. Ignasi Casanovas pot servir per a adonar-nos que som davant una obra importantíssima —a més, personalment, no l'he vista mai superada i penso que és d'una actualitat i d'una capacitat de fer el bé molt adient per al moment actual—: «Hem dit en un altre lloc, i ho tornem a repetir ara, que no s'ha escrit obra pedagògica més sòlida, més completa i més natural que *El criterio*.» Balmes s'hi referia dient que era un sistema molt nou per a dirigir l'enteniment, un gran invent, una cosa que abans

Acte acadèmic amb motiu del bicentenari del naixement de Jaume Balmes

El dia 5 de juliol, a les set del vespre, a la universitat de Cervera, tindrà lloc un acte acadèmic amb motiu d'aquest bicentenari. El moderador serà el Dr. Enrique Martínez, director de l'Institut Sant Tomàs de Balmesiana; els ponents seran: Dr. Miguel Ángel Belmonte, Dr. Javier Barrycoia i Dr. Josep M. Montiu. Organitzadors: UNED, centre associat de Cervera, i Institut de Sant Tomàs de Balmesiana.

Mausoleu de Balmes al claustre de la catedral de Vic

no existia: «En aquesta obra es fa un assaig per a dirigir les facultats de l'esperit humà mitjançant un sistema diferent del seguit fins ara.»

Exemples del fer intel·lectual de Balmes

Com a filòsof, Jaume Balmes va demostrar per

la pura raó l'espiritualitat i immortalitat de l'ànima humana, l'existència de Déu i els seus atributs... És autor de llibres com *Filosofía elemental*, *Filosofía fundamental* (la seva principal obra filosòfica), a més del que ja hem esmentat.

Com a apologeta va donar arguments importants per a creure en Déu, en Jesucrist i en l'Església. El seu pensament es resumeix en l'expressió: «La religió catòlica és la veritat.» Afirmava també que un nen amb el catecisme s'eleva molt més amunt sobre les grans qüestions que no pas els savis no cristians. Jaume Balmes va comprendre que el catolicisme havia posat el llistó intel·lectual molt amunt, a l'alçada més gran. Tot el pensament humà al costat del pensament catòlic li semblava un joc de nens. És autor de la gran obra *El protestantismo comparado con el catolicismo*, també de *La religión demostrada al alcance de los niños...*

Com a polític va procurar la conciliació dels carlins amb els lliberals.

Un text de Balmes

«Criteri és un mitjà per a conèixer la veritat. La veritat en les coses és la realitat. La veritat en l'enteniment és conèixer les coses tal com són. La veritat en la voluntat és voler-les com és degut, conforme a les regles de la sana moral. La veritat en la conducta és obrar per impuls d'aquesta bona voluntat. La veritat en proposar-se un fi és proposar-se el fi convenient i degut, segons les circumstàncies. La veritat en l'elecció dels mitjans és elegir els que són conformes a la moral i condueixen millor al fi. Hi ha veritats de moltes classes, perquè hi ha realitats de moltes classes.»

Hi ha també moltes maneres de conèixer la veritat. No totes les coses s'han de mirar de la mateixa manera, sinó de la manera que cada una d'elles es veu millor. A l'home li han estat donades moltes facultats. Cap no és inútil. Cap no és intrínsecament dolenta. L'esterilitat o la malícia els vénen de nosaltres, que les utilitzem malament. Una bona lògica hauria de comprendre l'home sencer, perquè la veritat està en relació amb totes les facultats de l'ho-

me. Tenir cura de l'una i no de l'altra és a vegades esterilitzar la segona i frustrar la primera.

«L'home és un petit món; les seves facultats són moltes i molt diverses; necessita harmonia, i no hi ha harmonia sense encertada combinació, i no hi ha encertada combinació si cada cosa no està en el seu lloc, si no exerceix les seves funcions o les suspèn en el temps oportú. Quan l'home deixa sense acció alguna de les seves facultats, és un instrument al qual falten cordes; quan les utilitza malament, és un instrument destemprat. La raó és freda, però hi veu clar; cal donar-li calor, i no ofuscar la seva claredat; les passions són cegues, però donen força, cal donar-los direcció i aprofitar-se de la seva força. L'enteniment sotmès a la veritat; la voluntat sotmesa a la moral; les passions sotmeses a l'enteniment i a la voluntat, i tot il·lustrat, dirigit, elevat per la religió: aquí hi ha l'home complet, l'home per excel·lència. En ell la raó dóna llum, la imaginació pinta, el cor vivifica, la religió divinitza.»

Lurdes va ser una festa de fe i amistat | X. C .....

El desenrotllament del 44è Pelegrinatge a Lurdes de les Hospitalitats dels bisbats de Vic i de Solsona, a finals de maig, vingué a demostrar una vegada més que el poder de convocatòria d'aquesta manifestació religiosa i popular no ha perdut atractiu. En efecte, van ser un total de 877 les persones desplaçades entre els dos bisbats, emportant-se la comarca d'Osona i el Ripollès la part més nombrosa, amb 410 participants. Això, en temps de crisis socials i religioses com les actuals, s'ha de tenir molt en compte. Heus ací una succinta relació del pelegrinatge.

Amb menció especial s'ha de destacar la presència per primera vegada com a bisbe de Solsona de Mons. Xavier Novell i Gomà, el qual presidí els actes programats, adreçà la seva paraula de pastor a tots els romeus i no es féu pregar a l'hora d'acompanyar els malalts, parlar amigablement amb tothom i ser un més de la colla del pelegrinatge.

Lurdes de França va ser una festa de la fe, demostrada físicament en la solemne missa internacional a la basílica subterrània de Pius X, on l'Església universal es fa present per mitjà dels cants i pregàries en diversos idiomes. La processó i benedicció amb el Santíssim és sempre un dels moments més emotius. Enguany, tot i que s'ha canviat l'estructura de la processó i que, a més, els presents, malalts sobretot, hagueren de suportar una inclement assolellada, el Senyor Jesús continuà passant enmig de malalts amb la joia d'encomanar amor i esperança a tants afeblits per la malaltia. Deixem constància de la missa a la Gruta reservada al nostres bisbats, amb la càlida homilia del bisbe Xavier exhortant a la devoció a la Verge per a conduir-nos a Crist. La benedicció dels malalts amb la custòdia al final posà un colofó emocionant a la cerimònia.

Fem també memòria de la celebració penitencial demanant la reconciliació amb el Pare i els germans. S'acabà amb el Camí de l'Aigua, recordant la invitació de la Senyora a santa Bernadeta: «Vés a beure i a rentar-te a la font.» L'aspersió per tota la capella infonia renovats aires de Pasqua a l'assemblea. La típica processó de torxes sortí ben remullada per un temporal de pluja el dia que tocava, però l'endemà es pogué fer normalment amb milers de llums de fanalets elevant-se tremolosos bo i resant el rosari i avançant amb calma per les gran esplanades del santuari.

L'últim dia es reservà per al viacrucis per als pelegrins a la muntanya, ben matiner en competència amb els primers cants dels ocells, acompanyant Jesús en el dolor del camí fins a la mort al Calvari, amb l'esperança de la Resurrecció. La missa preparada pels joves ens transmeté les seves vivències amb música i cants juvenils, pregàries adequades, ofrenes escaients i una sentor de jovent compromès que fa emocionar. Un viacrucis especial dedicat als malalts els acollí a tots en un local apropiat. Tot seguit es representà l'acte lúdic, on un enigmàtic i despistat personatge féu anar de corcoll tota la concurrència. Tot, amant amb situacions còmiques i cançons del moment, que aconseguí divertir tothom. No podem deixar de banda, com un espai singular i esperat d'aquest any, la retransmissió de la final de la Copa de *Champions* en pantalles gegants instal·lades per als pelegrins i malalts, on tota l'emoció nostrada desembocà en un clamoreig exultant per la victòria del Barça.

I les pregàries silencioses davant la Gruta, que només Déu coneix, puguen constantment cel amunt, amanyagades pel remoreig de l'aigua del Gave lliscant al costat.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Nord (3) .....

El **diumenge 6 de febrer**, cinquè diumenge de durant l'any, hi hagué la missa estacional a Sant Pere de Santpedor. Hi assistí molta gent, perquè se celebrava la festa popular dels Tres Tombs, en la qual es beneeixen els animals. Seguint les dues grans afirmacions de Jesús en l'evangeli del dia —«vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món»—, el bisbe exhortà tots els parroquians a ser realment allò que ens diuen aquestes paraules. I això en el cor del poble. S'acabà amb l'adoració i els agraïments. Més endavant es visità l'escola Llissach i les ermites de Santa Anna i de Sant Francesc.

El **dissabte dia 12** la visita fou a Sant Miquel de Terradelles, entre Avinyó i Balsareny. És una parròquia petita que guarda el gust de pessebre. L'església és presidida per una pintura de sant Miquel Arcàngel que omple el darrere de l'altar. El senyor rector, Mn. Jaume Soler i Tuneu, que arribava de l'Argentina, donà la benvinguda al senyor bisbe. Aquell dia els visitava Mn. Àngel Franquesa i en Joan Vilaseca, rector i seminarista, respectivament, d'Oristà. L'ofertori fou la part més lluïda de la missa estacional. La petita processó presentava cistelletes de patates, ous, confitura i llonganisses, com els pastorets del pessebre. L'adoració al Santíssim, entre boscos, fou recollida i emotiva. Després dels agraïments, un dinar comunitari estrenyia els llaços d'amistat i comunió entre les famílies i el Pastor.

El **divendres dia 18** el senyor bisbe començà la visita pastoral a Santa Maria d'Artés. El rector, Mn. Canisi Niyonsaba, estigué amb ell i l'acompanyà a l'IES Miquel

Bosch i Jover, on es trobà amb 80 alumnes de religió de 1r, 2n, 3r i 4t d'ESO; seguidament visitaren el col·legi Dr. Ferrer, on parlà amb els nou alumnes de religió. A les dotze eren a l'escola Vedruna, on saludà els alumnes de secundària, trobant-se amb dos grups successius a l'aula magna. A la tarda saludà els de primària. A dos quarts de cinc anà a presidir les exèquies de Mn. Lluís Jané i Llampà a Prats de Lluçanès. Tornant tot seguit a Artés, visità la Residència de Sant Víctor i hi celebrà la santa missa.

A les vuit del vespre presidia el Consell Parroquial, amb nombrosos col·laboradors dels diferents grups parroquials. Fou una trobada de família joliva i profitosa. Entre els del Consell, els lectors, els catequistes, els adoradors, els de Càritas, els de formació contínua i els escolans, eren una bona cinquantena. Mn. Canisi els presentà: «La majoria són grans, però Artés és una parròquia viva, tenim objectius, especialment la formació, intentant trobar un moment que ens vagi bé a tots. Potenciar la missa familiar, continuar pagant el deute de les reformes de l'església i mirar de formar grups de joves.» Els representats dels grups anaren desgranant la llista d'activitats parroquials. Expressaren també la seva experiència vital. En Sebastià, penso que el més gran, adorador i col·laborador de tota la vida, «fa quaranta-vuit anys que he anat participant en totes les coses de la parròquia», deia, «però ara m'he fet vell i ja no puc. A veure si els joves us animeu.» I una catequista: «He ensenyat la doctrina durant trenta anys, i també vaig perdre les forces.»

60è aniversari de l'ordenació sacerdotal del papa Benet XVI .....

Aquest aniversari coincideix amb la solemnitat dels apòstols Sant Pere i Sant Pau, dimecres vinent, dia 29 de juny.

Com a mostra d'afecte envers la seva persona, es vol respondre a una invitació de pregària particular que ell mateix ha adreçat a totes les diòcesis del món. Pot ser una pregària contínua o distribuïda, com millor vagi per a poder-se realitzar.

Es demana d'oferir seixanta hores d'adoració eucarística distribuïdes dins el mes de juny, posant com a principal intenció la santificació dels preveres i obtenir el do de noves i santes vocacions.

A la nostra diòcesi hem estat convidats a fer aquesta pregària des del dilluns 20 de juny fins al divendres 1 de juliol, festa del Sagrat Cor de Jesús.

Mirall trencat | Josep Molist i Rifà.....

Mirall trencat és un clàssic de la nostra literatura. I els clàssics són sempre el millor recurs per acostar-se a l'ànima humana. A diferència d'altres novel·les de Mercè Rodoreda, aquesta, no representa el punt de vista d'un sol personatge. La senyora Teresa és, potser sí, el fil conductor de la història, encara que la narració evoluciona a través d'una polifonia de veus i perspectives, en un període de temps que va des de finals de segle XIX fins acabada la guerra civil. Teresa Goday, una modesta venedora de peix a la Boqueria, s'enamora d'un fanaler casat, amb qui té un fill, un fill del pecat amagat. Teresa, jove i bonica, lectora emmirallada de novel·les de fulletó, accepta la proposta d'un senyor ja vell, enriquit de primera hora, i s'obre camí en la vida còmoda de les classes benestants barcelonines. Introduïda en els ambients de la classe burgesa, a la mort del senyor Rovira es casa amb un home de la seva edat, l'elegant i riquíssim, diplomàtic de professió, però enyorat d'un amor fallit a Viena, Salvador Valldaura. Aquest donarà a Teresa estabilitat i benestar. Amb ell tindrà una filla, Sofia, enamorada del seu pare, casada amb un botiguer mediocre, l'Eladi Farriols, amb qui Sofia tindrà dos fills... Serà a través del mirall trencat dels records que s'aniran revelant les vides dels personatges i els seus secrets. Però ai! La segona part de la novel·la suposarà l'escat de la tragèdia. Perquè *Mirall trencat* és la novel·la

de la desfeta interior i exterior. No solament de la burgesia. També de tot un món, perquè en *Mirall trencat* hi tenen un paper i un punt de vista altres personatges: les minyones, el xofer, les cambres, el notari Riera, i l'Armanda, un personatge clau per a la memòria enyorada.

Mirall trencat és la novel·la de la vida i la mort, de la tristesa, la por i, sobretot, dels records, la intimitat i la interioritat. En llegir-la, descobrim la importància que els símbols tenien per a la Rodoreda. Els símbols pertanyien a cada una de les seves percepcions. Tant la dels espais (la casa de Sant Gervasi, el jardí, la bassa d'heures negres, la gàbia dels ocells, la sala...), com la dels objectes (l'armari japonès, el dominó, el vano, les joies, la forca que mata el petit Jaume...) i, sobretot, l'aigua, els arbres i les flors! Contenen un simbolisme que permet d'entendre coses, més enllà de les que es diuen. Perquè el misteri mai no es deixa dir, encara que d'alguna manera en percebem la presència.

Per altra banda, la trama de la novel·la ens fa prendre consciència que els actes humans, per innocents que siguin, provoquen sempre una cadena tràgica d'esdeveniments. I a mi, personalment, tot això em suggereix que, per a entendre l'evangeli, ens calen dues condicions: la primera és afinar la nostra percepció simbòlica, i la segona, acollir allò de tràgic i traumàtic que hi ha en la vida i en els ensenyaments de Jesús.

Camí | Teresa Medina Casanovas.....

On hi ha voluntat sempre hi ha un camí. I caminar sense aturar-se és el que dona vida. Si el camí que fem és fred i llarg, per arribar al final caldrà fer-lo abrigats i posar-hi molt esforç. Si és sense ombres, en un dia d'estiu, serà feixuc i caldrà buscar un barret i anar més lleugers de roba.

És a cada moment que hem d'enginyar-nos per poder fer el camí que se'ns presenta; de la mateixa manera que hem de buscar la solució adequada a cada moment de la vida, encara que ens toqui fer allò que havíem dit que mai no faríem; amb humilitat i, si convé, abaixar el cap i dir: «M'ha tocat, ho faig; faci's, Senyor, la vostra voluntat.»

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60